

Jam jest robot hartowany...

*Jam jest robot hartowany,
zdalnie prądem sterowany,
nitowany z każdej strony,
wyklepany, uzwojony,
stańcie nit przy nicie,
a zaraz ujrzycie
czworgiem swych żeliwnych gałek,
jaki ze mnie zbrojny śmiałek,
jak lśni mój stalowy duch,
naprzeciw żeliwnych dwóch,
natężajcie cewki,
bo to nie przelewki,
a jeśli nie usłuchacie,
elektryczne życie dacie!*

Stanisław Lem fragm. z utworu
„Skarby króla Biskalara”
źródło: www.wikicytaty.pl

Słowa krótkiego wierszyka Stanisława Lema z utworu „Skarby króla Biskalara”, lektura „Bajek robotów” oraz film fab. „Ja, robot” w reżyserii Alexa Proyasa stały się dla nas inspiracją do realizacji projektu robota. Kiedy w grudniu nastąpiło jego zakończenie, okazało się, że przygotowane prace są tak różnorodne i duże, że... klasa jest zbyt mała na ich prezentację. Roboty wyeksponowaliśmy więc w holu szkoły. Wśród opracowanych projektów sztucznej inteligencji znalazły się roboty pomagające w kuchni i ogrodzie (te szczególnie spodobały się paniom nauczycielkom), informacyjne, wielofunkcyjne, obronne. Niektóre otrzymały bardzo konkretne specjalistyczne zadania. Wystawa cieszyła się dużym zainteresowaniem uczniów i rodziców.

JAKUB SOBON: X6 jest prototypem robota medycznego. Jego głowa to lampa, emitująca promienie ultraczerwone, które są wykorzystywane w onkologii. Dzięki temu promieniowaniu komórki nowotworowe całkowicie zanikają. X6 daje stuprocentową wyleczalność.

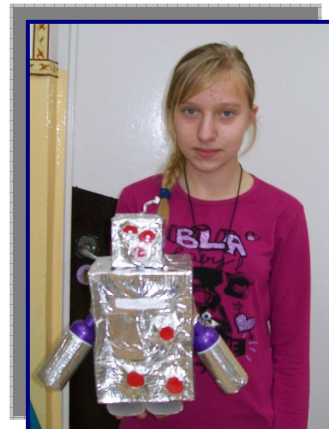
IGA MISZEWSKA: Mój robot to Kamax 84. Ma dość nietypowe zastosowanie: jest to maskotka i logo kulturystów. Dzięki niemu siłacze zdobywają cenne nagrody, które później przekazują do rodzinnych domów dziecka. Kamax84 ma wielu sympatyków.

WOJCIECH PAJĄK: IRONWOJOWNIKMEN to robot służący do walki wręcz. Ma w sobie działko automatyczne i nóż. Jest szybki, mądry i sprytny. Jego zasilenie stanowi atomowa bateria umieszczona w piersi robota.

NIKOLA SIEDLEREWICZ: Swój projekt nazwałam TSI 2000 i jest to robot nowej generacji, stworzony do pomocy kabareciarzom oraz innym osobom próbującym rozbawiać ludzi. Ma za zadanie tworzyć ciekawe skecze, oceniając, co daną osobę rozmiesza. Zależnie do ilości ludzi w grupie w robocie trzeba za pomocą pokrętki ustawić "pole skanowania". Pod nim znajdują się dwa przyciski, które oznajmiają TSI czy ma zapisać skecz na dysku twardym, czy też nie. Przyciski te pozwalają także zapytać właściciela o ewentualny wydruk pracy. TSI może także zapisywać skecze wymyślone i podyktowane przez użytkownika.

TSI może także zapisywać skecze wymyślone i podyktowane przez użytkownika.

ALEKSANDRA MALINOWSKA:

Mój robot nazywa się Robotynka i jest gospożą. Przeważnie sprząta, gotuje itd. Przynosi również śniadanie do łóżka. Bardzo się przydaje wtedy, gdy ktoś wróci z pracy zmęczony i nie ma siły posprzątać czy ugotować obiad. Wyręcza ludzi praktycznie we wszelkich pracach domowych.

WERONIKA PILAROWSKA: Przygotowałam w skali 1:2 replikę humanoidalnego robota Nao stworzonego przez francuską firmę Aldebaran Robotics. Prototyp ma wbudowane 2 głośniki, 4 mikrofony, kamerę video oraz wiele różnych czujników pozwalających na kontakt z otoczeniem. Może także łączyć się z Internetem. Potrafi rozpoznać swego właściciela zarówno po głosie jak i wizerunku. Oczy robota mogą przybierać różne kolory, zależnie od nastroju. Nao ma 58 cm „wzrostu”. Jest wykorzystywany w pracy z dziećmi autystycznymi, bo ma z nimi lepszy kontakt niż ludzie.

Naśladuje ludzkie gesty, nie wywołuje strachu chorych, szybciej budzi sympatię. Możliwe, że trafi do szkół i będzie wykorzystywany w pracy także ze zdrowymi dziećmi. Jego twórcy planują też, że będzie pomocnikiem i towarzyszem ludzi starszych.

KLAUDIA ŚWIĄTEK: Kuchcik jest robotem pomocniczym, który specjalizuje w gotowaniu. Potrafi nie tylko pomagać, ale także tworzyć małe roboty. Ponadto wymyśla przepisy, robi kawę, wytwarza przyprawy itd. Oczami potrafi

podgrzewać różne potrawy. Jest maszyną wielofunkcyjną, bardzo przydatną gospodyniom domowym.

I na koniec wszyscy klasowi „konstruktorzy” i ich projekty robotów:

